

Въ недѣла и:
отъ Матѳея, зачало 58.

Въ онова врѣмѣ, видѣ Исусъ много народа, и сѣ смилѣ за тѣхъ, и исцѣли болны-ты имъ. И когато сѣ свечери, пристѣпиха ученицы-ти мѣ при него, и рѣкоха: мѣсто-то є пѣсто, врѣмѣ-то вече мина; распѣсни народа, да идѣтъ по села-та да сѣ кѣпатъ за дѣніє. И Исусъ имъ рече: не трѣба да идѣтъ: дайте имъ вые да іа-дѣтъ. И тѣ мѣ казватъ: нѣмамы тѣка, освѣнь петъ хлѣба, и двѣ рыбы. И той рече: донесете ми ги тѣка. И като заповѣда на народа да насѣдатъ на трева-та, зѣ петъ-тѣ хлѣба, и двѣ-тѣ рыбы; поглѣдна на небо, и благослови: и като прѣломи, даде хлѣбове-ты на ученицы-ты, а ученицы-ти на народа. И іадохѣ сички, и насытихѣ сѣ: и дигнахѣ изостанало-то отъ укрьхѣ-ты дванадесѣтъ коша пѣлны. И онѣа, цѣото іадохѣ вѣхѣа до петъ хѣлады мѣжѣе, освѣнь жены и дѣца. И тоа часъ принѣди Исусъ ученицы-ты сѣ да влѣзѣтъ въ кораба, и да заминѣтъ прѣди него отвѣдѣ, догдѣ распѣсне народа.

Въ понедѣлникъ на ѡ: недѣла,
отъ Матѳея, зачало 74.

Иа онова врѣмѣа пристѣпиха ученицы-ти при Исуса, и дѣмаха: кой є най голѣмъ въ царство-

то небесно? И Исусъ повѣка єдно дѣте, и го постави посрѣдѣ тѣхъ, и рече: Истина ви дѣмамъ, ако сѣ не обзрѣте, и вѣдете както дѣца-та, нѣма да влѣзете въ царство небесно. И тѣй, който смири себе сѣ като това дѣте, той є най голѣмъ въ царство небесно. И който приєме єдно такова дѣте въ моето имя, мене приєма. И който сѣблазни єдного отъ малки-ты тѣа, конто вѣрватъ въ мене, по добрѣ вы было за него, да сѣ покачашѣ камакъ воденичанъ на врата мѣ, и да потѣнаше въ дѣлѣ-вины-ты на море-то. Горко на свѣтъ-тъ отъ сѣблазны-ты: зацѣото неизбѣжно цѣ додѣтъ сѣблазны-ты: но горко на оногова чело-вѣка, чрѣзъ кого-то дохожда сѣблазнь-та. И ако та сѣблазнава рѣка-та ти, или нога-та ти; отсѣчи ги, и хѣжри ги отъ себе сѣ: по добрѣ ти є да влѣзешъ въ живота хромъ, или безъ рѣцѣ, нежели сѣ двѣ рѣцѣ и двѣ нозѣ, да вѣдешъ хѣжрленъ въ вѣчнѣа огнь. И ако око-то твоє та сѣблазнава; извади го, и го хѣжри отъ себе сѣ: по добрѣ ти є да влѣзешъ сѣ єдно око въ живота, нежели сѣ двѣ очи, да вѣдешъ хѣжрленъ въ геєнна-та огненна. Глѣдайте, да не прѣзрите єдного отъ тѣа малки-ты: зацѣото ви казѣвамъ, че Ангели-ти тѣхѣни, всегда глѣдатъ на небеса-та лице-то на Отца моего небеснаго. Зацѣото сынъ челоѣческѣй доде да намѣри, и да спаси погынало-то.